

kunne være paa sin Plads; ved andre Sygdomme, hvor sunde Personer kan være smittespredende i en længere Aarrække, f. Eks. tyfoid Feber, er Forholdene noget vanskeligere. Her synes man at maatte give Epidemikkommissionen Adgang til at forbyde saadanne Personer at udføre Arbejde, som i særlig Grad udsætter andre for Smittefare, saasom Tilberedelse af Fødemidler, Malkning, Opvask paa Restaurationer og lignende, visse Tjenester ved Børnehjem, Hospitaler o. s. v.; og i saadanne Tilfælde, hvor en Person indskrænkes i Valg af Beskæftigelse, saavel som naar der efter Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stykke gives økonomisk trykkende Paabud, maa der formentlig ydes Erstatning for det ved de trufne Foranstaltninger mulig foranledigede økonomiske Tab. Denne Regel, der udtales i Paragraffens 3die Stykke, bør formentlig ogsaa gælde for praktiserende Jordemødre, saaledes at Bestemmelserne i § 4 i Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 kun gælder i de Tilfælde, der ikke omfattes af nærværende Lovforslag, hvilket ogsaa synes forudsat af den i Medfør af Lov af 13. Marts 1908 nedsatte Kommission til at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen i dens Betænkning angaaende Jordemodervæsenet Side 22.

Ved Ordene i 2det Stykke „behørig Lægeattest“ tilsigtes at give Kommissionen Adgang til i hvert Tilfælde at skønne over, om den præsterede Attest kan tages som fyldestgørende. Begrundes Kommissionens Indskriden kun paa, at der i vedkommendes Hjem er optraadt Tilfælde af de under offentlig Behandling tagne Sygdomme, maa efter Omstændighederne Attest fra den behandlende Læge om, at Sygdommen er afsluttet, kunne være fyldestgørende. Hvis det derimod fra særlig kompetent Side, f. Eks. Statens Seruminstitut, er blevet paavist, at en Person er smitteførende, maa der, for at det givne Paabud kan hæves, formentlig i Regelen kræves en Attest fra samme kompetente Side. Bestemmelsen i 4de Stykke er ønsket af Sundhedsstyrelsen til Sikring af de givne Paabuds Overholdelse.

I 5te Stykke foreslaas det at bemyndige Epidemikkommissionerne til i paakommende Tilfælde at paabyde Genindpodning med Kokopper. Det har nemlig vist sig ønskeligt, at Kommissionerne har Bemyndigelse hertil, men der haves ikke i Lov om Indpodning af Kokopper af 4. Februar 1871 Hjemmel til at give et saadant Paabud; iøvrigt fore-

slaas de gældende Bestemmelser om Indpodning med Kokopper opretholdt uforandret ved Siden af den her foreslaaede Bestemmelse.

Til § 17.

1ste Stykke er en Omredaktion af Lovens § 16, 1ste Stykke, og tilsigter at klargøre, at der under de Foranstaltninger, som kan træffes, ogsaa kan indbefattes Udryddelse af Rotter og Mus, hvilket formentlig særlig vil være praktisk i Skibe. Der er derhos tilføjet en Bestemmelse om smitteførende Personer.

De i det nye 2det Stykke nævnte Foranstaltninger vil efter Omstændighederne kunne være af paatrængende Nødvendighed.

Til § 19.

Første Linie af Lovens § 17 er udgaaet som overflødig efter den i Forslagets § 17 foretagne Omredaktion af Lovens § 16, hvorhos 2det Stykke er omredigeret efter Formuleringen af § 4, 2det Stykke, i Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 1. April 1912.

Til § 20.

Ændringerne i 1ste og 3die Stykke fra Lovens § 18 tager kun Sigte paa ogsaa her at aabne Adgang for Epidemikkommissionen til at træffe de samme Foranstaltninger, hvad enten der findes egentlig syge eller kun smitteførende Personer.

Det nye 5te Stykke tilsigter at give Kommissionen en, som man maa antage, paakrævet Adgang til om fornødent at træffe lignende Foranstaltninger overfor andre Bedrifter, hvorfra Levnedsmidler leveres, saasom Kødudsalg, Konditorvarer, Bagerier, Delikatesshandeler, Apoteker o. s. v. Da Faren for Smittespredning herfra er langt mindre end fra Mejerier, vil Bestemmelsen dog neppe blive anvendt i noget stort Omfang.

Til § 21.

I 1ste Stykke foreslaas det efter Sundhedsstyrelsens Ønske paalagt Læger at underrette Skolerne om Tilfælde af de under offentlig Behandling værende Sygdomme hos skolesøgende Børn, hvilket formentlig vil findes velbegrundet.

2det Stykke har hidtil staaet sidst i Lovens § 23, men hører utvivlsomt hjemme her. Bestemmelsen udelukker selvfølgelig ikke